

муилу. Послѣдній, кога видѣ свои-ты войскары въ това нѣй-жялостно състояніе, падна изумень на земѣ-тъ, разболѣ ся много на злѣ и слѣдѣ два дни умрѣ отъ жялостъ.

РАДОМИРЪ.

Слѣдѣ Самуила на 13-й Септемвр. възлѣзе на прѣстола сынѣ му Радомирѣ, който ся наричяше и *Гаеримъ*; той управлява Българско-то царство само еднѣ годинѣ. Въ негово врѣмя проведена-та отъ Самуила Българска войска въ Солунѣ понеже надви на тамошній управитель, то Василій ся разсърди и забра съвсѣмъ варварекы да опустошава Българскѣ-тъ държавѣ. Той ся отправи камъ Струмицѣ, а по-напрѣдѣ проводи Теофилакта съ единѣ пѣлкѣ да изгори оградѣ ты, що бѣхѣ по планинѣ-тъ около тоя градѣ. По негово повеленіе войда-та^{во} отиде, нѣ щомъ пристигна до оградѣ-тъ, тукашна-та Българска стража го заобиколи въ едно тѣсно мѣсто, та изби всичкы-ты му дружина, между които и самъ Теофилактѣ падна мъртавъ. Кога ся научи за това Императорѣ-тъ, достраша го да не пострада и той сѣ-ще-то, та промѣни пѣтя си; той отиде въ Загорѣ, дѣто съ измамѣ прѣвзе крѣпостный градѣ Меленикѣ: защото проводи по-напрѣди служителя си Сергіа, та излѣга съ свое-то краснорѣчіе сбраны-ты въ него Българи и тѣи му ся прѣдадохъ своевольно. Слѣдѣ малко врѣмя и градове Прилепѣ и Стиціонѣ паднѣхѣ въ Гърцкы рѣцѣ.

Въ истѣ-тъ годинѣ (1015) Българе-ти въ Ви-